

Propozycje działań i aktywności w domu dla dzieci z gr. VI

Temat tygodnia; Ach ta pogoda

Czwartek: 23.04.2020r.

Temat dnia:

Ciekawe zjawiska pogodowe

Cele

Dziecko:

- rozwija umiejętność definiowania
- czyta i nazywa symbole zjawisk pogodowych,
- słucha z uwagą tekstu wiersza
- czyta obrazy przedstawiające działania wiatru, wyjaśnia ich znaczenie dla środowiska i ludzi
- przeprowadza eksperyment według instrukcji
- szuka sposobów odpowiedzi na pytanie w różnych źródłach informacji
- posługuje się liczebnikami porządkowymi w zakresie 1-15
- układa kolory tęczy w odpowiedniej kolejności
- odpowiednio kształtuje chwyt dłoni, używa chwytu pisarskiego podczas rysowania i kreślenia wzorów
- uogólnia proste pojęcia, korzystając z własnych doświadczeń
- usprawnia narządy artykulacyjne w czasie ćwiczeń z głoską „sz”
- wykonuje niezbędne prace w ogrodzie z użyciem prostych narzędzi
- usprawnia drobne, precyzyjne ruchy

1. Zjawiska pogodowe – ćwiczenie matematyczno-językowe.

Chowamy symbol jednego ze znanych zjawisk pogodowych, a dzieci muszą odgadnąć, jaki. Zadają pytania tak sformułowane, by towarzysz zabawy mógł odpowiedzieć tylko: Tak lub Nie. Każdy przedszkolak zadaje dowolną liczbę pytań. np. chmury, słońce, deszcz, wiatr, mgła, grad.

2. Wietrzyk, wiatr, wicher – wysłuchanie wiersza „Wiosenny wietrzyk” J. Kulmowej jako punkt wyjścia do rozmowy na temat wiatru.

Wiosenny wietrzyk

Mały wietrzyk wiosenny

ledwie w drzewach zaszumi,

ledwie w krzakach zamruczy,

*jeszcze gwizdać nie umie,
jeszcze się uczy.
Znalazł szczerbę w płocie – zaświstał.
Znalazł listki – zapał na listkach.
Czasem w suchych gałęziach zatrzeszczy.
Czasem nuci, gdy zagra mu deszczyk.
Albo szemrze w zeszłorocznej trawie.
Albo szepcze tak, że milczy prawie.
Ludzie mówią wtedy: nie ma wietrzyka.
A on jest.
Tylko słucha słowika.*

Joanna Kulmowa

Źródło: J. Kulmowa, „Wiosenny wietrzyk” [w:] „Kolorowy świat. Wiersze i proza dla dzieci”, wybór C. Źmihorskiej, Nasza Księgarnia, Warszawa 1968, s. 18.

Po wysłuchaniu utworu dzieci otwierają oczy. Prowadzący pyta: O czym jest wiersz? Czym jest wiatr? Jakie szumiące wyrazy zapamiętaliście? A może znacie jeszcze inne wyrazy, w których słychać wiatr?. Następnie dzieci wraz próbują odnaleźć gestodźwięki, które mogą naśladować odgłosy wiatru. Szumią na głoskach „czczcz” i „szszsz”, pocierają rękami włosy, dłonie, części ubrania. Dopasowują odgłosy do wiersza przy powtórnym czytaniu tekstu

Przekazujemy dzieciom informacje dotyczące wiatru: Wiatr jest jednym ze zjawisk pogody. Tworzy się, gdy powietrze nagrzej się w sposób nierównomierny. Różnice temperatur powietrza ciepłego i zimnego powodują ruch, czyli powstawanie wiatru. Może być delikatny albo gwałtowny. Od siły wiatru zależy jego nazwa. Znad morza wieje lekki wiatr, zwany bryzą. Morze jest wtedy spokojne, a trawy na wydmach lekko się poruszają. Wicher to odmiana bardzo silnego wiatru mogącego zrywać dachy i łamać drzewa. Jego najsilniejszym przykładem jest huragan występujący tylko nad oceanem, gdzie temperatura wody jest bardzo wysoka. W polskich górach za to czasem wieje halny, czyli ciepły, suchy, porywisty wiatr skierowany ku dolinom.

3. Jak silny wiatr wpływa na otoczenie? –swobodne wypowiedzi na temat ilustracji. Spróbujmy wspólnie poszukać w gazetach, książkach, internecie ilustracje wirującego tornada oraz wiatru halnego i ich skutki.

– tornado: połamane drzewa, zniszczone budynki,

– halny: zniszczone drzewa, podniesiona temperatura powietrza, szybkie topnienie śniegu zimą, przyspieszone dojrzewanie zbóż jesienią, pogorszenie samopoczucia ludzi, np. bóle głowy. Zachęcamy dzieci do swobodnych wypowiedzi na temat obrazków, dbamy o to, by były przekazywane w poprawnej formie językowej.

4. Tornado w szklance wody – zabawa badawcza. Proponujemy eksperyment, w którym dzieci wywołają minitornado w szklance wody. Do wysokiej szklanki wlewają wodę gazowaną, wypełniając 2/3 jej objętości (do narysowanej przez osobę dorosłą kreski). Energicznie mieszają, wsypując trochę soli. Powstaną pęcherzyki, które uformują tornado. Po wykonaniu doświadczenia dzieci opisują, co zaobserwowały, Tłumaczymy w uproszczony sposób, w jaki sposób działa zjawisko w naturalnym środowisku: tornado powstaje z chmury burzowej, ciepłe powietrze wznosi się z bardzo dużą prędkością, w dół schodzi chłodne i tworzy się wirujący lej.
5. Kolory tęczy – zabawa matematyczna. Przygotowujemy dla dzieci sylwetę 15 chmur. Z jednej strony chmury są białe, a siedem z nich z drugiej strony ma jeden z kolorów tęczy: czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski, granatowy, fioletowy. Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, gdzie na niebie znajdują się kolory tęczy. Muszą wskazywać precyzyjnie miejsce położenia, posługując się liczebnikami porządkowymi, np. piąta od prawej, dziewiąta od lewej, dwunasta od prawej. Odwracamy i sprawdzamy, czy typowanie jest właściwe. Jeśli nie, zgadywanie trwa. Natomiast jeśli wybór był właściwy, chmurka zostaje odwrócona. Po odsłonięciu wszystkich chmurek dzieci układają je według wskazówek (czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski, granatowy, fioletowy), by poszukiwane barwy utworzyły tęczę. Zwraca uwagę, że na niebie kolory się mieszają, gdyż pomarańczowy powstaje w miejscu, gdzie czerwony łączy się z żółtym, a zielony – na granicy żółtego i niebieskiego.
6. Tęcza i tornado – ćwiczenia grafomotoryczne. **Karta Pracy nr 3 s.56**
Dzieci rysują po śladzie trąbę powietrzną. Kolorują tęczę. Rozważają, które z tych zjawisk jest niebezpieczne i jak wówczas należy się zachować. Zwracamy uwagę, że tęcza czasem występuje po burzy, która również jest niebezpiecznym zjawiskiem. Podczas burzy trzeba jak najszybciej schronić się w budynku, w żadnym wypadku nie wolno stawać pod drzewem lub słupem. Jeśli znajdujemy się na otwartej przestrzeni, gdzie nie ma budynków, drzew lub innych wysokich punktów, należy nawet złożyć parasol.
7. Odwrócony katalog – ćwiczenie doskonalące twórcze myślenie, abstrahowanie. Czytamy dzieciom słowa, dla których muszą wskazać kategorie. W tym ćwiczeniu dzieci wskazują klucz klasyfikacji, według którego zostały ułożone wyrazy. Ponieważ jest to rzadko prowadzone ćwiczenie, stosujemy pytania pomocnicze, naprowadza dzieci. W pierwszej kolejności może przygotować kilka zestawów przedmiotów z otoczenia (np. bobas, szmacianka – lalka; lego, drewniane, magnetyczne – klocki), by dzieci dokładnie zrozumiały, o co chodzi, a dopiero później przejść do trudniejszych przykładów:

- kurtka, płaszcz przeciwdeszczowy, kalosze, kaptur – ubranie chroniące przed deszczem
- okulary przeciwsłoneczne, kapelusz, krem z filtrem – przedmioty chroniące przed słońcem
- wiosna, lato, jesień, zima – pory roku
- bryza, wicher, halny, huragan – wiatr
- mżawka, kapuśniaczek, ulewa – deszcz
- pierzaste, kłębiaste, warstwowe – chmury
- słońce, deszcz, mgła, śnieg – wiosenne, kwietniowe zjawiska
- czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, niebieski, granatowy, fioletowy – kolory tęczy

8. W wietrzny dzień – zabawy logopedyczne. Dzieci trzymają małe lusterka. Obserwując swoje odbicie, wykonują kolejno ćwiczenia: naśladować, z kierowanym przez szum wiatru: szszsz; krótko wymawiają głoskę „sz”; powtarzają sylaby: szsza, szsze, szszo, szszu, szszy, aszsz, eszsz, osusz, uszsz, yszsz.
9. Podczas wyjścia na spacer można tworzyć Tęczowe mandale – ćwiczenia grafomotoryczne, rysowanie kredą na chodniku. Dzieci rysują proste mandale w kolorach tęczy: czerwonym, pomarańczowym, żółtym, zielonym, niebieskim, granatowym, fioletowym. Zwraca uwagę na powtarzalność elementów, ich symetryczne rozmieszczenie oraz na staranne, dokładne prowadzenie kredy.